

Аз съм българче

- Чук, чук,чук... - любопитната глава на сестра ми се показва през процепа на вратата.

- Какво искаш? - вярно е, не бях особено мила с нея.

- Какво правиш?- пропълзя Анна по- навътре в личната ми територия.

- Нищо... Опитвам се да напиша нещо за Българското училище.

- А, добре, тогава ще дойда по- късно, да гледаме някой филм - каза тя и се опита да се измъкне. Явно съм изглеждала доста отегчена.

- Не,не ,не... Чакай малко!- хрумна ми, че все пак и тя може да ми е полезна с нещо.- Ела да те попитам нещо! Каж ми какво е за теб Българското училище? Как се чувстваш от това, че е на 100 години?

Тя ме погледна полуневярващо –полуозадачено, но все пак остана:

- Ами... За мен не е особено важно, че е на 100 години...

- Е, хайде сега... - искаше ми се да получа все пак някакъв полезен отговор.

- Добре, де... Знам, че за него сигурно е голям празник, че вече е толкова старо, но за мен е по- важно, че го има сега.

Тя взе задачата по- насериозно и се замисли...

- За мен е важно, че обичам хората, които сега са там... Радвам се , че хем ми е интересно, хем мога да уча български. Имам приятели, правим лапбукове...

Аз слушах и си записвах, а на нея явно ѝ беше дошла музата и продължи:

- Участвам в много състезания, получавам награди, пътуваме на интересни места....

Замислих се, че както за нея, така и за мен е най- важно това време, което ние самите сме прекарвали в това училище. То е част от моя живот през последните 10 години. Всяка събота отивам в красивата розова сграда на улица „Байза“, срещам приятелите си, с които ни свързват не само

забавните спомени, но и това че обичаме България. Преди учехме само български език, но откакто имаме и народознание, и пеене, и рисуване е доста по-разнообразно и интересно. Там съм се научила да чета и пиша на български, научила съм много народни песни и интересни факти за страната, които разказвам на унгарските си приятели, а те ме гледат с възхищение колко много знам.

Приятно ми е, когато лятото обикаляме из България и виждам на живо неща, за които вече съм чувала в часовете. Хубаво ми е, че мога не само сама да разбера менюто в ресторанта, а и да чета книги на български, и да пиша писма на баба и дядо.

Както ние двете със сестра ми, навярно и много от другите деца, които са учили и учат в това училище, не биха могли да разберат какво е истинското значение на този 100-годишен юбилей.

Какво означава 100 години Българско училище? Ако бях на 100 години, може би щях да мога да ви разкажа. Но сега мога само да гадая. Това не са само сбор от моите 10 години, 5-те години на сестра ми и годините на всички наши настоящи и предишни съученици, прекарани в това училище. Това са също така 100 години усилия и средства от страна на Българската общност, 100 години положен труд от учителите и учениците и 100 години натрупан опит и знания, и всяка една от тези години е била от значение, за да е Българското училище тук и сега такова, каквото е!

Деница Которова 16 години